

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 11. ЈУЛА 1899.

Број 25.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

РУКОПИСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

СРПСКА ПРЕСТОНИЦА

поводом атентата на Његово Величанство Краља Милана, Команданта Активне Војске

Према решењу одбора општинскога од 25. Јуна 1899. год. сви одборници општине београдске, са оба члана суда и председником општине на челу имали су част бити примљени у аудијенцију од Његовог Величанства Краља Господара Александара I и од Његовог Величанства Краља Милана 28. Јуна о. г. у подне, и том су приликом изјавили Краљу Господару своју непоколебљиву љубав, оданост и верност, и своје гнушање и осуду злочиначког догађаја од 24. Јуна о. г. и искрену радост за срећно спасење живота Његовог Величанства Краља Милана.

Поздравна реч председника општине г. Н. Д. Стевановића овом приликом изговорена, гласи:

Ваше Величанство љубљени Краљу и Господару!

Општинско представништво верне Ти престонице дошло је да и пред Краљевским Ти престолом изјави своје гнушање и осуду зликовачког покушаја, којим је једна најмљена рука хтела мучки да угаси живот родитеља Краљевства Ти, који

је тако драгоцен Теби, Србији и српској војсци. —

Господару,

Одбор Те најпонижније моли, да и овом приликом примиш изразе оданости и верности Твојих суграђана, Твојих Београђана, и да дозволиш да се може придружити радости Твојој, радости свеколике Ти Краљевине, и да ту свеколику радост подели с Тобом, што је Бог, Бог који чува Србију, омео зликовца и спасао живот узвишенога Ти Оца, команданта Активне миле Ти Војске, који је тако потребан за славу престола и величину Србије.

А Тебе, Величанство, обновиоче Краљевине, који си Србију проширио и увећао, независном начином и у сваком правцу унапредио, одбор престонице нашег љубљенога Господара, Његовог Величанства Краља Александра, понизно моли, да му дозволиш, да се придружи осећајима највеће радости свију Београђана и целе Србије, што Те је Свевишњи сачувао и није дао да ти један најмљени зликовац узме живот, који је престолу нашег узвишенога Краља, Србији и српској војсци незаменљив.

Живео Краљ Александар I!

Живео Краљ Милан!

ОБЈАВА

Члан 14. закона о народним школама наређује да „свако мушко и женско дете које живи у Србији, дужно је да сврши основну школу“; а члан 17. истог закона наређује, да се сва деца прирасла за школу уписују у исту у првој половини месеца Маја. —

Школски одбор, за град Београд, преко „Општинских Новина“ позвао је родитеље да своју децу до означеног рока упишу у школу. Ну, извештаји Управитеља београдских основних школа гласе, да је се до сада пријавио врло мали број родитеља, да своју децу упишу у I разред осн. школа.

Услед тога школски одбор, у својој седници од 26. Јуна о. г. решио је, да се упис ђака продужи до 1. Авг. о. г. Позивају се родитељи ђачки, да своју децу до тога дана упишу у школу, како после овога дана не би искусили законске последице. —

Упис ће вршити Управитељ школе у својој школи сваког радног дана.

Да се родитељи неби излагали трошку око набављања крштеница, школски од-

ТРГОВИНСКИ ЦЕНТРИ И ДРУМОВИ

ПО
СРПСКОЈ ЗЕМЉИ

НАПИСАО
КОСТА Н. КОСТИЋ

(НАСТАВАК)

Дубровник је одржавао односе са Флоренцијом преко Анконе: Дубровачки су бродови, пуни источних трговина и сировина долазили до Анконе, одакле би дубровачки трговци караванима одлазили у Флоренцију. У Флоренцију су Дубровчани односили поглавито сребро. Помиње се 1406. г. да је један дубровачки караван који је носио сребра конфискован од кастелдурантских војвода на путу од Анконе у Флоренцију.¹⁾ Флорентинска Општина 13. Фебруара 1407. г. пише: „Поменути дубровачки трговци недавно су носили у наш град око 470 фуната сребра, као што су они то чинили целе године.“²⁾

У Флоренцији су Дубровчани имали многе дужнике. Тако Дубровчанин Марин Гучетић беше задужио Флорентинца Јована Камбија великом сумом новаца, па се, чак, на молбу Дубровчана, мађарски краљ Људевит Велики два пута, 1365. и 1368. г., обраћао Флорентинској Општини, да тај дуг Марину исплати Камбијо или општина.¹⁾

Веће умољених 9. Децембра 1330. г. доноси одлуку, да се у Дубровник не увози ни флорентинско сукно нити каква друга флорентинска трговина.²⁾

Када Флоренција заузећем Пизе и Ливорна изађе на море, Флорентинци се сада решише да сами на својим бродовима одлазе у Дубровник. Већ 1430. г. флорентински бродови односе у Дубровник флорентинско сукно а из Дубровника довозе у свој град: злато, сребро, коже, восак и друге сировине.³⁾

Тиме Дубровник ступа у ближе односе са Флоренцијом. Утицај Флоренције

на Дубровник огледа се на индустријском пољу. Флорентинац Петар Пантела 1490. г. у Дубровнику подиже фабрику сукна а 1530. г. Никола Лукарић подиже фабрику свилених и вунених рукотворина.¹⁾ Флоренција 1495. г. установљава у Дубровнику свој генерални консулат. Флорентински је консул у Дубровнику наплаћивао на сваком товару, који је долазио из Флоренције у Дубровник 3 аспре, а на товару који је одношен из Дубровника у Флоренцију 5 аспри.²⁾

И Дубровник је имао у Флоренцији свој консулат, који је посредовао у односима између Дубровника и Флоренције. У Флоренцији је била дубровачка колонија, која се називала *Дубровачком Улицом* (*Strada dei Ragusci*).³⁾

Када се до италијанског савршенства и јевтиноће разви дубровничка индустрија, у Дубровнику нестане потреба за флорентинским сукном. Тада Дубровачка Репу-

¹⁾ Макуш. Памят с. 332, 405, 431.

²⁾ Монум. Спект. v. XIII. с. 330.

³⁾ Макуш. Памят. в. 408., 440—442. — Флорентинци су одлазили трговачким послом и дубље у Српску Земљу. Флорентинска Општина 27. Апри. 1434. г. пише рекомандацију неким Флорентинцима који иду у Србију да приме имање свога преминулога рођака Др. Јеронима де Сан-Мињано, који је као лекар пробавио у Србији врло дуго време и стекао велико имање. У својој писму од 27. Апри. 1457. Флоренција назива Х. Степана „заштитником и оцем“ свога града и трговца. Јб. с. 414.. 531—532.

¹⁾ Макуш. Памят. с. 409.

²⁾ Јб. с. 409., 457—463.

³⁾ Јб. с. 411. — Макуш. Извјест с. 17. — Rad k. VII. с. 184.; k. LXII. с. 86. — Г. 1436. 31. Марта Флоренција пише Дубровачкој Републици: „Memimus, cum vestri cives in civitate Florentie gratia mercantiae habitarent.“ Макуш. Памят. с. 442.

¹⁾ Јб. с. 405.. 433—438.

²⁾ Јб. с. 407. 435. — Rad k. XVIII. с. 235. J detti mercatanti da Ragugia facevano condurre pocho passato alla città nostra libbre 470 o circa d'ariento, come anno facto tutto questo anno.

бор је добио од месних свештеника свију веран списак деце, која су прирасла за школу. А да би сваки родитељ могао поднети Управитељу школе при упису доказ да је дете прирасло за школу, Школски одбор одредио је деловођу одборског, да сваког радног дана буде у канцеларији Суда Општинског од 10 до 12 часова пре подне и издаје упутнице родитељима о дораслости деце за школу, који ће с тим упутницама ићи дотичном управитељу и уписати дете у школу.

Деловођа одборски радиће у општинском суду у соби где је Економат.

Из седнице школског одбора за град Београд 26 Јуна 1899. Бр. 303.

О Б Ј А В А

По решењу господина Министра војног почеће ове године набавка сена и сламе у војеном сењаку у Београду куповином од народа, на дан 15. Јула ове године.

Комисија ће сено и сламу примати сваког дана од 7—12 сати пре и од 2—7 сати по подне и то само кад су лепа дани. Цена је одређена сену 4 дин. а слами 2 дин. од сто кграма.

Примљено сено и сламу плаћаће комисија одмах по пријему.

У исто време објављује се, да ће се и пшеница и зоб за потребу војену куповати од народа на београдском житном тргу по пијачној цени.

Осим овога, сви грађани, који су од државе узели на зајам сена, сламе или пшенице имају ове године неизоставно вратити. Ово позајмљено сено и сламу примаће комисија такође у војеном сењаку у Београду, а пшеницу код проф. слагалишта у граду.

О овоме се извештавају грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 9. Јула 1899. год. у Београду АБр. 4968.

Н А З Н А Њ Е

Решењем одбора општинског од 28. Маја о. г. АБр. 3926. а по одобрењу Управе вар. Београда одређена су ова места за дрварска слагалишта у Београду.

1., У дунавском крају на званој дорколској шијаји,

2., На шркалишту, до марвене шијаје,

3., На савској обали, где су и сада, дрварска слагалишта. На овом трећем месту биће слагалишта све донде, док се не сагради кеј, када ће се друго, згодније одредити.

Ни на којем другом месту у вароши не могу бити дрварска слагалишта и сва, која се сада у вароши налазе, имају се до 1. Нов. о. г. преселити на једно од горе означених места.

О овоме се извештавају грађани ради знања, а дрварски трговци се позивају, да се обрате општини београдској за место на којем ће од 1. Новембра о. г. држати слагалиште за дрва и грађу.

Од суда општине Београдске, 9 Јула, 1899. год. у Београду. АБр. 3926.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

23. јуна 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовао члан суда г. Коста Симић; од одборника били: г. г. Петар И. Јовановић; Голуб С. Јанић; Дамјан Стојковић; Н. Спасић; К. Н. Лазаревић; М. Ј. Вожић; Трифун Борђевић; Ђока Тошић; М. Штрбић; Коста М. Ђурић; Ђурић; Јанаћ М. Јанковић; Стојан Пајкић; Ђ. Ј. Пантелић; Мита Петровић; Богоје Јовановић; Д. Тадић; К. П. Михаиловић, Д. М. Борђевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 17. Јуна о. г. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 4662, 4556, 4661, којима

се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Борђе Соколовић предузимач доброг владања и доброг имовнога стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Петар Триков трговац и Букица Ешкенази дуваника; да му је Антоније Борђевић пескар непознат.

III

По прочитању молбе Олге Жешке СтБр. 1604, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

По прочитању молбе Андрије Каратошића ноћњег стражара и извештаја командира ноћних стражара АБр. 4568, и молбе Петка Шљивића трошаринског стражара и извештаја Управе трошаринске АБр. 4611, одбор је решио,

одобрава се Каратошићу шест недеља а Шљивићу тридесет дана осуетва од дужности ради лечења с тим, да им се исто има рачунати од дана кад га стану употребљавати. Обојици ће за време осуетва тећи плата.

V

По прочитању молбе Михаила Арсенића олд. трг. и извештаја војеног одељења ОВБр. 1993, одбор је решио,

да Михаил Арсенић треба, према својем имовном стању, да даде на име коморе једног коња са самаром.

VI

По прочитању молбе Атанасија и Алексе Ђ. Кумануди и извештаја војеног одељења ОВБр. 3180/98 и 1903, одбор је решио,

да Атанасије и Алекса Ђ. Кумануди олд. трг., треба, према својем имовном стању, да даду на име коморе два коња и кола са запрежним прибором.

блика поче напуштати односе са Флоренцијом, повиси царину на флорентинске товаре, забрани извоз жита у Флоренцију. Већ при крају XVI. в. флорентински су бродови, често нападани и пљачкани од шпанских корсара и млетачких галија, врло ретко похађали Дубровник. Најзад, 1667-ом годином завршише се и онако незнатни трговински односи између Дубровника и Флоренције.¹⁾

25. По документима ђеновске и дубровачке архиве Дубровник је имао односа и са *Беновом*. Беновски документи бележе од 1580. г. односе са Дубровником;²⁾ али има историских доказа, да је Дубровник раније ступио у трговинске односе, можда у XII. в., када Дубровчани начинише трговински уговор са Пизом.³⁾ У дубровачким се књигама под 1313. г. помиње, да је неки Хенрих Беновљанин имао поклад у Дубровнику.⁴⁾ Дубровчани 1346. и 1351. г.

страховаху од напада ђеновских галија.¹⁾ У зиму 1358. г. неки Беновљанин беше довезао у Дубровник један брод жита и Велико Веће решава: Да се Беновљанину за смештај тога жита даде 10 магацина: 3 у општинској житници а 7 изван; да може то жито продати у свако време; да му се понуди за откуп тога жита за општински рачун по грош од старија и т. д.²⁾ Са писмом свога протектора маџарског краља Људевита Дубровчани у Марту 1359. г. шаљу једног гласника пуљском краљу Лудвику и *ђеновљанском дужду*.³⁾ Беновљанска флота, брорећи на И., 1379. г. сврати у Дубровник да се снабде бишкотом (пексиметом).⁴⁾ Бенова је била место, одакле су Дубровчани радо добављали свакојаког оружја.⁵⁾ У Бенови су Дубровчани имали свој ђенерални консулат, који је постојао и 1769. г.⁶⁾ Јака дубровачка ко-

лонија у Бенови 1581. г. подиже за своје религијске потребе капелу Св. Влаху, заштитнику свога града и установи да сваки дубровачки брод који приспе у ђеновско пристаниште плати овој капели 4 лире дубровачке.¹⁾ Трговински односи и кореспонденција између Дубровника и Бенове нису престали ни после Великог Земљотреса 1667. г. Последњи је докуменат из ђеновске архиве о односима између Дубровника и Бенове од 1681. г.²⁾

26. Да је Дубровник стајао у трговинским везама и са *Мантавом*, има историских спомена. Ја ћу навести те спомене. Млетачки дужд 9. Фебруара 1310. г. наређује дубровачком кнезу, да пошље у Млетке имовину неког тамо умрлог Мантованца.³⁾ † В. Макушев је публиковао 5 писама дубровачког кнеза Јована Франциска de Maffeis од 1468. г.; у тим писмима, управљеним на Мантову, овај дубровачки кнез прича о дубровачким, турским и левантским стварима (le istorie e novelle

1) Јб. s. 225.; v. XIII. c. 230.

2) Јб. v. XIII. c. 258.

3) Mon. Spect. v. XIII c. 267. Mai. Cons. XI. Marc. 1359.... de mittendo unum hominem ad d. r. Lodovicum de Appulea et ad d. de Janue cum litteris d. n. r. Hungariae; de quibus debeat aducere responsi van.

4) Mon. Spect. v. XXVIII. c. 221., 237.

5) Јб. c. 155. — 5. Avg. 1378., r. Cons. Rogat. de scribendo comuni Janue, quod munit nos armis pro munimento duarum galearum exceptis parvesibus. — Јб. c. 176. 1378. 4. Nov. Дубровчани поручују из Бенове: „200 coracias, 400 cappellos, 50 arma pro sociis, collatia 400. libras centum boni filii pro cordis balistarum.

6) Rad. k. VII. c. 148. — Макуш. Mar. c. 21.

1) Макуш. Извешд. c. 18. — Макуш. Спомен. c. 17.—18. Capella de s. Biaggio, già capella nazionale Ragusea. Fondata nel 1581. e più volte ristorata dai mercanti Ragusei, assegnandole in dote il tributo di quattro lire di loro moneta, imposto ad ogni nave mercantile ragusea, la quale approdasse in Genova.

2) Макуш. Спомен. c. 12—13.

3) Mon. Spect. v. I. c. 246.

1) Макуш. Памят. с. 442.

2) В. Макушев, Ист. Споменци Ј. Словена и околних народа из итал. архива и библиотека књ. II. Београд 1882. „ (Гласник књ. XIV.) с. 3.

3) Дубровачки летописи бележе да је Дубровник ступио у односе већ при крају X. в. Mon. Spect. v. XIV. c. 26., 205. — Беновљани су имали односа и са Бугарима. У ђеновској архиви постоји уговор од 1387. г. између подесте Пера Јована Месана, ђеновљанских амбасадора Грималдија и Воска и бугарског кнеза *Иванка*. Макуш. Спомен. с. 18—19.

4) Mon. Spect. v. X. c. 54.

VII

По прочитању молбе Јанаћа Константиновића АБр. 4179, да му се уступи под кирију плац регулационог фонда у улици Високог Стевана, и по саслушању извештаја, да се овај плац граничи са имањем Живка Кузмановића, трг., које се има регулисати, одбор је решио, да суд упита Живка Кузмановића пристаје ли да се ово његово имање регулише и са овим плацем регулационог фонда арондира, или ако то не, онда пристаје ли да ово суседно фондовно земљиште узме под закуп и под којим погодбама, па да поднесе суд одбору извештај о свему овоме.

VIII

Председник износи одбору на решење извештај комисије о уступљењу земљишта фонда регулационог које је између имања Ф. Козланског, Р. Кретића и Љубице Исајловић и по саслушању усменог предлога председника општине, да се ово земљиште подели свој тројици граничара, одбор је после поименичног гласања са 9 гласова против 8 (2 нису гласали) решио,

да се овај извештај комисије не прими него да се ово земљиште фонда регулационог, по предлогу председника општине подели свој тројици граничара.

IX

По прочитању извештаја благајнице АБр. 4468, да на држаној лицитацији за давање под закуп неиздатих месарских плацева на Краљевом Тргу, није било лицитаната, одбор је одлучио,

да се за издавање ових плацева држи још једна лицитација.

X

Председник износи одбору на решење Акт господина Министра грађевина, којим се позива општина, да црквено-школској евангелској општини у Београду, уступи потребно земљиште на угледном месту у вароши, за подизање евангелске цркве и школе.

По прочитању тога акта АБр. 4290, одбор је решио,

општина београдска није у стању да се одазове овој молби црквено-школске

евангелске општине пошто нема довољно земљишта ни за своје потребе, него мора и сама да купује.

XI

По прочитању акта господина Министра грађевина АБр. 4476, о регулисању имања „Грантовца“ одбор је одлучио,

да се решавање о овом питању одложи за прву седницу за овом.

XII

Председник износи одбору на решење предлог Безименог друштва трамваја града Београда о грађењу нових пруга трамвајских, о замењивању коњских са електричним трамвајима и о измени тарифе.

По прочитању тога предлога АБр. 4449 развила се је у одбору живља дебата и одбор је са важности саме ствари одлучио,

да се решавање о овоме предмету одложи за прву седницу за овом.

ЛИЦИТАЦИЈА

Пошто се 4 овог месеца није пријавио ни један лицитант, то ће Суд Општине Пиротске држати за грађење тротоара и олука у улици „Краља Александра“ с једне и друге стране у судници Општинској лицитацију на дан 19. Јула текуће године,

Лицитација ће почети истога дана у осам сати изјутра а завршиће се у 5 сах. по подне.

Предрачун и услови могу се видети сваког дана и пре и после подне у канцеларији ово општинског суда.

Позивају се лицитанти да на ову лицитацију дођу.

Од суда општине вароши Пирота 6 јула 1899 год. у Пироту. Бр. 4591.

ски уговор између Дубровника и Фана, од 9. Маја 1249. г., којим се утврђује потпуна слобода трговања и гаранција имовне и личне безбедности Дубровчана у Фану и Фанаца у Дубровнику.¹⁾ —

29. Са *Сенигаљом* Дубровчани склопише трговински уговор 6. Маја 1231. г., којим дубровачки трговци задобише потпуну трговинску слободу у Сенигаљи и њеном пределу.²⁾ По дубровачким летописима у Сенигаљи се налазила дубровачка колонија.³⁾

30. Начеоник града *Фирма* 19. Августа 1229. г. загарантова Дубровчанима слободан долазак у *Фирмо*.⁴⁾ И поред ове званичне гаранције међусобне репресалије не престадоше и тек 6. Маја 1274. г. *Фирманци* допустише Дубровчанима за 5 година у напредак слободан долазак у *Фирмо* а да не плаћају никаквих царина ни дажбина.⁵⁾ Најзад Дубровчани ове, раније сте-

¹⁾ Rad k. XV. c. 7., 50—51.

²⁾ Jb. k. c. 9., 51.

³⁾ Mon. Spect. v. XIV. c. 89.; v. XXV. c. 432. Duca Valentino prese Sinigaglia e due volte le fu dato sacco; e li mercanti Ragusei persero molte robe.

⁴⁾ Rad k. XV. c. 9., 51. — Mon. Spect. v. XXV. c. 78.

⁵⁾ Rad k. XV. c. 10., 51. Conceditur, quod homines Ragusii usque ad V. annos proxime complendos accedere possint liberi sine coactione alicuius doane seu datii ad portum Sti Georgii et ad civitatem Firmanam stare et ab inde redire cum mercibus suis omnibus. — Mon. Spect. v. XXV. c. 98.

О Б Ј А В А

По одобрењу Г. Министра Народне Привреде од 26. т. м. ПБр. 3383, и ове године у В. Дренови срезу Трстеничком држаће се тродневни марвени панађур у дане 20. 21. и 22. Јула тек. год. на коме ће се поред продаје стоке и сви ово земљишки производи законом дозвољени продавати.

Ово се јавља ради знања свакоме а нарочито марвеним трговцима и привредницима.

Од суда општине Вел. Дреновачке Јуна 1899. год. № 1205 у В. Дренови.

О Б Ј А В А

Као и прошле године тако и ове општина јагодинска држаће тродневни панађур у овој вароши о Пантелијеву дану 27. 28. и 29. Јула 1899 године.

Ово се објављује свакоме ради знања.

Од суда општине Јагодинске, 6. Јуна 1899. год. Бр. 4482. у Јагодини.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда овим опомиње све олд. предузимаче и тесаче, да у будуће несмеју без нарочитог Судског одобрења, на општинским земљиштима како у вароши тако и у околини варошкој, **истоваривати разне грађевинске материјале и јапију и ову тесати.**

Ако је коме потребно да се са општинским земљиштем за неко извесно време послужи, мора се предходно да обрати Суду општинском за дозволу.

Од Суда општине града Београда 24. Јуна 1899. год. у Београду.

чене трговинске повластице у Фану, утврдише новим трговинским уговором од 2. Јунија 1288. г.¹⁾

31. По уговорима од 3. Маја 1231. г. и 1. Авг. 1235. г. Дубровчани задобише право слободног доласка у *Римини* и *Римљани* у Дубровник.²⁾ Трговина између Дубровника и *Риминија* била је знатна и у времену Филипа де Диверзиса (полов. XV. века).³⁾

32. Дубровчани су долазили трговачким послом и у *Равену*. Трговинским уговором од 11. Авг. 1235. г. би загарантована слобода трговања и доласка Равенана у Дубровник и Дубровчана у *Равену*.⁴⁾

33. С *Пизом* су Дубровчани начинили трговински уговор 3. Маја 1169. г., по коме су Дубровчани могли слободно долазити у *Пизу* и којим утврди да нема превазма и др.⁵⁾ У *Пизи*, као и у *Ливорну*,

¹⁾ Mon. Spect' v. I. c. 146.; XXV. c. 100. J. Ragusei antanto fecero nuovi trattati e patti con Giovanni de Guido de Muti, podestà di Fermo con esenzione de' dazj, ed altri vantaggi per il commercio. — Rad k. XV. c. 10—11.

²⁾ Mon. Spect. v. I. c. 52.; v. XXV. c. 80. — Rad k. XV. c. 13., 52. — Допунилац Гундулићевих анала узима да је Дубровник и 1381. г. начинио трговински уговор и погодбом са Римљанима, Анкоњанима и другима из Марке и Ромање. Mon. Spect. v. XXV., c. 393.

³⁾ Rad k. XV. c. 13—14.

⁴⁾ Mon. Spect. v. I. c. 57.; v. XXV. c. 63., 78. — Rad k. XV. c. 14—16.

⁵⁾ Mon. Spect. v. I. c. 10.; v. XXV. c. 56. под г. 1169.

¹⁾ Макуш. Спомен. с. 30—34.

²⁾ Јб. с. 62.

³⁾ Јб. с. 84.—87., 91.—92. — Макушев је публикувао и једно писмо Фрањи Сфорци од Херцег Степана, датирано у Благaju 25. Септ. 1458² г. Јб. с. 116.

⁴⁾ Mon. Spect. v. I. c. 19.; v. XXV. c. 68—69. — Rad k. XV. c. 6—7.

О Б Ј А В А

На основу правила о уређењу еснафа димничарског, одбор је општински изабрао 6 димничара за вар. Београд, који су по квартовима овако распоређени:

За кв. варошки: *Ламберт Клузачек старији*; за кв. теразијски: *Сима Бркић*; за кв. врачарски (без кнез Милошеве ул. с обе стране, од каф. Лондона до краја): *Марија Алексић удова*; за кв. палилулски: *Алекса Дебељевић*, за кв. дорћолски: *Риста Милишић*; за кв. савамалски (са кнез Милошевом улицом, с обе стране, од кафане Лондона до краја) *Ђорђе Дебељевић*.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања с тим да овај распоред вреди од 17. априла о. г. изјутра.

Од суда општине београдске, 15. априла 1899. год. у Београду, АБр. 3001.

О Б Ј А В А

Суд општине града Београда, ставља грађанству на знање, да је на основу одлуке одбора општинског од 4. Марта т. г. под АБр 1441. концесионар за чишћење нужника и помијара Димитрије Стојановић оvd. за време од 1. Јануара ове па до 1. Јануара 1902. год.

Цена је за овај рад утврђена на *шест динара* од кубног метра (0.30 дин. од акова). Концесионар станује у улици Љубићској бр. 37. (рибарска пијаца).

Од Суда општ. града Београда 8. Априла 1899. год. АБр. 1441.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димничарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогуће допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димничар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

- а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат . 0.40 динара
- б) за чишћење димњака простог . 0.20 "
- в) " " " на два спрата 0.40 "
- г) за чишћење гвозденог шпархерда 0.40 "
- д) за чишћење зиданог шпархерда 0.40 "
- ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама 1.— "
- е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више . 0.40 "
- ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра . . . 0.20 "
- з) за испаливање димњака . . 1.50 "
- и) за чишћење типлова на пекарницама од типла 0.20 "

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајџије).

Плаћање прописних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димничар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0.25 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — 0.70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1.50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0.20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином — — — 0.60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1.— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555.52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — 998.93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — 1099.93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — 1684.57 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 6.— д.
- б) Од акова — — — — — 0.30 д.

у XVI. в. налазио се дубровачки консулат; за своје консуле у Пизи и Ливорну Дубровчани су обично постављали Флорентинце.¹⁾

34. По дубровачким летописима, Филипу де Диверзису а и по споменицима, Дубровник је имао трговинских веза и са италијанским градовима: *Реканатом, Пезаром, Фераром, Пјаченцом, Цервом, Термоном* и др.²⁾ Г. 1360. налазимо као државног дубровачког канцелара Франческа из Пјаченус³⁾; а 1332. 25. Окт. Дубровчани примише за свог грађанина Гргура Јована из Пјаченус.⁴⁾ У XVI. в. у Пезару се налазио дубровачки консулат.⁵⁾

35. Дубровчани су ишли трговачким послом и у *Пуљу, Каларију, Манфредонију*.⁶⁾ Из ових су земаља Дубровчани извозили поглавито жито, потребно за своју исхрану.⁷⁾ Са главним пуљским градовима *Баријем, Тарантом, Фоџијом, Барлетом,*

Бриндизијем, Дубровчани су имали трговинске односе. Са *Баријем* и *Монополијем* Дубровчани су 1201. г. 8. Фебруара закључили трговински уговор.⁷⁾ Дубровачки су летописи забележили, да је Дубровник 1388. г. ратовао против *Барија*, када је много штетовао.²⁾ *Тарантски* кнез Јован Антоније 19. Јунија 1463. г. даде Дубровчанима у *Таранту* сва она права, која имају и млетачки трговци.³⁾ Мало Дубровачко Веће 1. Јунија 1320. г. прими за општински рачун со Николе Федерига из *Бриндизија*.⁴⁾ И т. д.

36. Дубровчани су још врло рано похађали и *Напуљску*. Г. 1208. Маја Дубровчани закључише трговински уговор са градом *Монфетијем* у *Напуљској*.⁵⁾ У *Напуљском* граду *Вигилији* Дубровчани бише г. 1211. ослобођени од бродарских дажбина: „*anchoretici, arborotici et plateatici*.“⁶⁾ Према Дубровчанима милостива напуљска краљица Јованка II 20. маја 1431. г. даде у закуп баронске сланице Дубровчанину *Јакову Кутруљу*.⁷⁾ — Односе са *Напуљском*

Дубровник је имао кроз векове, особито у XVIII. в. Пола Меровој релацији (од 1766. г.) Дубровник је имао знамените трговинске и политиче везе са *Напуљском*: *Трговина* са *Напуљском* беше знатна; по *Напуљској* беху расути и уложени дубровачки капитали.¹⁾ *Напуљци* тада у *Дубровнику* имађаху свога консула, али функција тога консула беше, да настоји да се одржи поштански саобраћај са *Цариградом*.²⁾

37. Дубровчани су многу похађали сицилиске градове: *Сирагузу, Месину, Палермо* и др., одакле су извозили жито, со, шалитру и др. а увозили поглавито метале, олово, сребро, злато.³⁾ У дубровачким је књигама забележено, да су *Сиракусци*, по неки пут, и сами довозили жито у *Дубровник*.⁴⁾ У српским је споменицима забележено, да се 1405 г. возио на дубровачкој лађи господар *Петручијо* из *Палерма*.⁵⁾ У *Месини, Сиракузи, Палерму* биле су дубровачке колоније и консулати.⁶⁾

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

1) Макуш. Памјат, с. 409.
2) Mon. Spect. v. I. c. 19—21, 57.; v. XXV. c. 74., 79., 229., 300. — Rad k. XV. c. 16—17.
3) Mon. Spect. v. XIII. c. 276. v. XXIX. c. 20—21.
4) Mon. Spect. v. XIII. c. 339.
5) Макуш. Памјат, с. 409.
6) Mon. Spect. v. XIII. c. 318.; v. XIV. c. 26.; v. XXII. c. 320.; v. XXV. c. 36.; v. XXVIII. c. 242. v. XXIX. c. 184. — Макуш. Иславд. с. 13.
7) Mon. Spect. v. X. c. 29., 39., 42., 65., 72., 82., 96., 150.; 234. 257. и т. д.; v. XXII. c. 320.; v. XXVIII. c. 106. 107. 131.; v. XXIX. c. 9., 159—160, 269.

1) Mon. Spect. v. I. c. 19—21.; v. XXV. c. 69.
2) Mon. Spect. v. XIV. c. 240.; v. XXV. c. 175.
3) Mon. Spect. v. XXII. c. 254.
4) Mon. Spect. v. XXIX. c. 141.
5) Mon. Spect. v. I. c. 26—27.
6) Mon. Spect. v. I. c. 27—28.; v. XXV. c. 75.
7) Rad k. XVII. c. 276.

1) Starine k. XIII. c. 74.
2) Jb. c. 64.
3) Mon. Spect. v. X. c. 241. 270, 271.; v. XIII. c. 8.; v. XXII. c. 309.—310.; v. XXVIII. c. 100., 101., 175., 176. Макуш. Спом. с. 278, 282, 287.
4) Mon. Spect. v. XXVIII. c. 238.
5) М. Пуцић, Споменица к. I. с. 6.—68.
6) Rad k. VII. c. 184. — Макуш. Иславд. с. 17.